

РЕШЕНИЕ

№ 812

гр. Русе, 30.05.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Милен Ив. Бойчев

при участието на секретаря А.П.Х.
като разгледа докладваното от Милен Ив. Бойчев Гражданско дело № 20224520104802 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Предявени са обективно съединени иски с правно основание чл. 422, ал.1 ГПК вр. чл. 79, ал.1 и чл.92 ЗЗД.

Постъпила е искова молба от „Йеттел България“ ЕАД (с предходно наименование „Теленор България“ ЕАД) срещу Т. З. Д., в която се твърди, че страните се намирали в облигационни отношения на основание Договор за мобилни услуги от 21.01.2020г., както и по Договор за лизинг на мобилно устройство от същата дата.

Твърди се, че поради неизпълнение от страна на ответницата на потребени от нея услуги, предоставените ѝ такива били деактивирани на 23.06.2020г. и договорите с нея прекратени, след което ѝ била начислена неустойка поради предсрочно прекратяване на договорите по вина на потребителя в размер на месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения с договора срок, но не повече от трикратния им размер, каквото условие имало и в сключения с нея договор. Твърди се, че към датата на прекратяване на отношенията с ответницата, тя имала неизплатени задължения с настъпил падеж в размер на 101,98лв., както и 121,41лв. задължения за вноски по договор за лизинг на мобилно устройство, формирани от останалите неплатени лизингови вноски.

Твърди се, че между страните имало сключен и друг договори за лизинг - от 18.07.2019г., по които също имало изискуеми задължения. Също така с Допълнително споразумение от 31.12.2019г. тя била закупила и друго мобилно устройство с отстъпка.

За всички непогасени и изискуеми задължения на Т. Д. към „Теленор България“ ЕАД, начислени неустойки по прекратените договори и дължими лизингови вноски била издадена една обща фактура от 25.06.2020г. на стойност 1072,94лв. За тази сума било депозирано заявление по чл. 410 ГПК и образувано ч.гр.д. № *** от 2022г. по описа на Районен съд Русе и издадена заповед за изпълнение срещу ответницата за посочената сума, както и за направените в заповедното производство разноски.

Моли се в настоящото производство да бъде признато за установено задължението на Т. Д. към „Йеттел България“ ЕАД за сумата от 1 072,94 лева, формирано както следва:

90,83 лева - представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на потребителя в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок като максималният размер на неустойката не надвишава трикратния размер на месечните абонаменти на основание буква а) (стр.3) от договор за мобилни услуги от 21.01.2020 г. за предпочетен номер ***, формиран в отчетен период 25.05.2020 г. - 24.06.2020 г., посочен във фактура № *** от 25.06.2020 г.;

135,56 лева - представляваща разлика между стандартната цена на мобилно устройство NOKIA 2.3 32GB Dual Charcoal, съгласно ценова листа към датата на сключване на договора и заплатената от длъжника при предоставянето на устройството, съответстваща на оставащия срок на договора, на основание буква б) (стр.4) от договор за мобилни услуги от 21.01.2020 г. за предпочетен номер ***, формиран в отчетен период 25.05.2020 г. - 24.06.2020 г., посочен във фактура № *** от 25.06.2020 г.;

121,41 лева - представляващи задължения за вноски по договор за лизинг на мобилно устройство NOKIA 2.3 32GB Dual Charcoal от 21.01.2020 г. за предпочетен номер **. Сумата е формирана от сбора на останалите 19 дължими вноски по договора, всяка по 6,39 лв. за лизинг на NOKIA 2.3 32GB Dual Charcoal, които са предсрочно изискуеми поради прекратяване на договор за лизинг на мобилно устройство NOKIA 2.3 32GB Dual Charcoal от

21.01.2020 г. по вика на лизингополучателя, на основание чл.12, ал.2 от Общи условия към договор за лизинг. Задължението е възникнало в отчетен период 25.05.2020 г. - 24.06.2020 г., посочен във фактура № *** от 25.06.2020 г.;

97,29 лева - представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на потребителя в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок като максималният размер на неустойката не надвишава трикратния размер на месечните абонаменти на основание чл.ІІІ.2, буква а) от Допълнително споразумение от 30.09.2019 г. към договор за мобилни услуги от 18.07.2019 г. за предпочетен номер ***, формирани в отчетен период 25.05.2020 г. - 24.06.2020 г., посочени във фактура № *** от 25.06.2020г.;

76,72 лева - представляваща разлика между стандартната цена на мобилно устройство ALCATEL 1 Dual Black, съгласно ценова листа към датата на сключване на договора и заплатената от длъжника при предоставянето на устройството, съответстваща на оставащия срок на договора, на основание чл.ІІІ.2., буква б) от Допълнително споразумение от 30.09.2019 г. към договор за мобилни услуги от 18.07.2019 г. за предпочетен номер ***, формирани в отчетен период 25.05.2020 г. - 24.06.2020 г., посочен във фактура № *** от 25.06.2020 г.;

38,87 лева – представляващи задължения за вноски по договор за лизинг на мобилно устройство ALCATEL 1 Dual Black от 18.07.2019 г. за предпочетен номер **. Сумата е формирана от сбора на останалите 13 дължими вноски по договора, всяка по 2,99 лв. за лизинг на ALCATEL 1 Dual Black, които са предсрочно изискуеми поради прекратяване на договор за лизинг на мобилно устройство ALCATEL 1 Dual Black от 18.07.2019 г. по вина на лизингополучателя, на основание чл.12, ал.2 от Общи условия към договор за лизинг. Задължението е възникнало в отчетен период 25.05.2020г. - 24.06.2020г., посочен във фактура № *** от 25.06.2020 г.;

52,47 лева - представляваща дължима неустойка при предсрочно прекратяване на договора за мобилни услуги по вина на потребителя в размер на всички месечни абонаменти за периода от прекратяването до изтичане на уговорения срок като максималният размер на неустойката не надвишава трикратния размер на месечните абонаменти на основание чл.ІV.2, буква а) от Допълнително споразумение от 31.12.2019 г. към договор за мобилни услуги

от 25.07.2019 г. за предпочетен номер ***, формирани в отчетен период 25.05.2020 г. - 24.06.2020 г., посочен във фактура №*** от 25.06.2020 г.;

170,01 лева - представляваща разлика между стандартната цена на мобилно устройство nJoy Deimos 7 4G Black, съгласно ценова листа към датата на сключване на договора и заплатената от длъжника при предоставянето на устройството, съответстваща на оставащия срок на договора, на основание чл.IV.2, буква б) от Допълнително споразумение от 31.12.2019 г. към договор за мобилни услуги от 25.07.2019 г. за предпочетен номер ***, формирани в отчетен период 25.05.2020 г. - 24.06.2020 г., посочени във фактура №*** от 25.06.2020 г.;

289,78 лева - представляващи неплатени задължения за минал период, посочени във фактура № *** от 25.06.2020г., ведно със законова лихва върху тази сума от подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение до изплащане на вземането и деловодните разноски за заповедното производство.

В срока по чл.131 ГПК особеният представител на ответницата изразява становище за допустимост, но за неоснователност на предявеният иск. Оспорва, че процесните фактури са издадени при редовно водено счетоводство от ответника, че отговарят на изискванията на счетоводството и присъстват в дневника за продажбите на ищеца. Оспорват се и задълженията за неустойка по трите договора за мобилни услуги, както и претендираните задължения въз основа на договори за лизинг на мобилно устройство, които се считат, че са недействителни и не отговарят на изискванията за форма, посочени в чл. 10, ал. 1 от Закона за потребителския кредит. Оспорва се и договорите между страните да са прекратени по „предвидения в закона ред“.

Поради тези съображения се моли исковете да бъдат отхвърлени като неоснователни и недоказани.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимият закон, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Между ищцовото дружество, с предишно наименование „Теленор България“ ЕАД и ответницата Т. З. Д. са сключени няколко договора за предоставяне на услуги :

- Договор за мобилни услуги от 18.07.2019г. за мобилен номер ***, с предоставена отстъпка от цената за мобилно устройство при сключване на

договор за лизинг. На същата дата страните сключват Договор за лизинг на мобилно устройство ALCATEL 1DualBlack от 18.07.2019г.;

- Допълнително споразумение от 31.12.2019г. към Договор за мобилни услуги от 25.07.2019г. за предпочетен номер ***, с предоставена отстъпка от цената за мобилно устройство nJoy Deimos 7 4G Black, закупено при сключване на допълнителното споразумение;

- Договор за мобилни услуги от 21.01.2020г. за предпочетен номер ***, с предоставена отстъпка от цената за мобилно устройство при сключване на договор за лизинг. На същата дата страните са сключили и Договор за лизинг на мобилно устройство NOKIA 2.3 32GB Dual Charcoal от 21.01.2020г.

Поради неизпълнение на договорните задължения от страна на ответницата – да заплаща предоставени по горепосочените договори услуги, последните са деактивирани на 23.06.2020г., а договорите са прекратени.

За претендираните от ответницата суми по прекратените договори, ищцовото дружество е издало фактура Фактура № *** от 25.02.2020 г. на обща стойност 99,44 лв., Фактура № *** от 25.03.2020 г. на обща стойност 96,04 лв., Фактура № *** от 25.04.2020 г. на обща стойност 93,32 лв., Кредитно известие №*** от 25.05.2020 г. на обща стойност 0,98 лв. и Фактура № *** от 25.06.2020 г. на обща стойност 783,16 лв. Във всички фактури на ответницата са начислени задължения произтичащи от сключените договори преди тяхното прекратяване – абонаментни такси, лизингови вноски и застраховки, а в последната фактура са включени и претендирани от ответницата неустойки в резултат на прекратяване на договорите – месечни абонаменти (но не повече от три), разликата от стандартните цени и тези на които са й предоставените мобилни устройства, както и неплатените за тях лизингови вноски.

Според заключението на изготвената по делото съдебно-икономическа експертиза, общото задължение по процесните фактури е в размер на 1072,94лв., а установеното от експертизата непогасено задължение е в размер на 1070,24лв. (с 2,70лв. по-малко, поради установена грешка във втората фактура). Фактурите според вещото лице отговарят на изискванията на Закона за счетоводството и счетоводството на ищцовото дружество е водено редовно, фактурите са включени в дневниците за продажби по ЗДДС. По тях няма постъпили плащания. Последното отразено плащане по процесните договори вещото лице е установило, че е от 12.02.2020г.

По депозирано от ищцовото дружество заявление по чл. 410 ГПК е образувано ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС – Русе и издадена срещу ответницата Т. З. Д. заповед за изпълнение за сумите: **90,83лв.** неустойка при предсрочно прекратяване на договор, **135,56лв.**, разлика между стандартната цена на мобилно устройство, **121,41лв.**, задължения за вноски по договор за лизинг, **97,29лв.**, неустойка при предсрочно прекратяване на договор, **76,72лв.**, разлика между стандартната цена на мобилно устройство, **38,87лв.**, задължение за вноски по договор за лизинг, **52,47лв.**, неустойка при предсрочно прекратяване на договор, **170,01лв.**, разлика между стандартната цена на мобилно устройство, **289,78лв.**, неплатени задължения за минал период, както и държавна такса в размер на **25лв.** и адвокатско възнаграждение в размер на **360лв.** Горепосочените вземания в издадената заповед за изпълнение е посочено, че произтичат от неизпълнение на задължения по Договор за мобилни услуги от 21.01.2020 г., допълнително споразумение от 30.09.2019 г. към договор за мобилни услуги от 18.07.2019г., договор за лизинг на мобилно устройство от 18.07.2019 г. и допълнително споразумение от 31.12.2019 г. към договор за мобилни услуги от 25.07.2019г. Заповедта е връчена на длъжника по реда на чл. 47, ал.5 ГПК.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Искът за установяване на вземането на ищцовото дружество по издадената в негова полза заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК е предявен в срока по чл. 415 ГПК и след дадени от съда указания по реда на чл. 415, ал.1 т.2 ГПК, поради което се явява процесуално допустим.

Видно от представените по делото и неоспорени писмени доказателства, между страните са възникнали твърдяните в исковата молба облигационни отношения. Установяват се и какви са правата и задълженията на страните по тях, съответно какви са дължимите от ответника месечни суми за ползваните услуги, както и какви са дължимите лизингови вноски за предоставените на лизинг мобилни устройства. В претендираните за заплащане фактури подробно са посочени потребените услуги от ответника, периода за който се отнасят, тяхното количество и стойност. Посочените са и начислените лизингови вноски след прекратяване на договорите. Няма основание да се приеме, че отразените във фактурите услуги не са предоставени на ответника, а именно, че не му е осигурено ползването на

посочените мобилни номера, че с тях не са провеждани отчетените от системата на мобилния оператор разговори и електронни съобщения. С оглед естеството на предоставените по процесните договори услуги, следва в случая да намери приложение разпоредбата на чл. 182 ГПК и да се приеме, че ищцовото дружество с представените по делото фактури доказва количеството и стойността на потребените от ответника услуги. Без данни за нередовно водено счетоводство от дружеството или конкретно и основателно (доказано) оспорване на определена таксувана услуга, съдът няма основание да не зачете доказателствената стойност на представените по делото фактури и приложения към тях.

Също така следва да се отбележи, че към настоящия момент не съществува друг начин за установяване реалното ползване на предоставените на ответника мобилни освен представените по делото писмени доказателства – сключените между страните договори и процесните фактури. Съгласно чл. 251б ЗЕС, предприятията, предоставящи обществени електронни съобщителни мрежи и/или услуги, съхраняват за срок от 6 месеца данни, създадени или обработени в процеса на тяхната дейност. Поради това след този срок не би могла да бъде получена информация за потребените от абоната услуги по процесните договори извън тази, която е счетоводно отразена. Също така съгласно чл. 260, ал.2 ЗЕС, предприятията, предлагащи услуги за гласови съобщения, предоставят безвъзмездно на абонатите си детайлизирана сметка за ползваните услуги заедно с данъчна фактура, както и предоставят безвъзмездно достъп до информация в електронен вид относно месечните сметки за ползваните услуги. Детайлизираната сметка се предоставя в едномесечен срок, считано от датата на нейното издаване. Поради това, след като са издадени фактурите, по които се претендира заплащане на потребени услуги, и абонатът не е възразил веднага срещу тяхното ползване, качество и пр., не би могъл да направи това в настоящото производство, след изтичане на срока за съхраняване на необходимата информация, въз основа на която да се провери достоверността на посоченото в счетоводните документи.

Като изправна страна по процесните договори, ищцовото дружество е прекратило същите и е начислило на ответника освен дължимите суми за потребени мобилни услуги и неплатените лизингови вноски според уговореното в договора, както и договорни неустойки. Размерът и

основанието за възникване на задължението за неустойка при предсрочното прекратяване на услугите по вина или инициатива на потребителя, са уредени от страните в изрични клаузи. Във всички договори и допълнителни споразумения между страните, с удебелен шрифт изрично е уговорено, задължението на абоната за заплащане на неустойката при прекратяване на договора, която е ограничена до трикратния размер на стандартните месечни абонаменти, както и неустойка в размер на разликата от стандартната цена и тази на която е предоставено мобилно устройство или оборудване на абоната.

Начислената неустойка по процесните договори е компенсаторна договорна неустойка. Прекратяването на договор за мобилни услуги, за което прекратяване длъжникът отговаря, обуславя зачетен от правния ред интерес за кредитора да бъде възмезден за вредите от неизпълнението – чл. 88, ал. 1 изр. второ ЗЗД. Предвидима вреда към момента на сключване на договора при предсрочното му прекратяване е нереализирана печалба от ползването на номера в рамките на уговорения срок. При положение, че за целия срок на действие на договора, операторът би реализирал печалба от месечни абонаментни такси и вероятно суми над техния размер за допълнително потребление, санкцията за неизпълнение на насрещната страна, поради виновното поведение на която договорното правоотношение е било прекратено преди изтичане на уговорения срок, клаузата за заплащане на неустойка до оставащия срок на договора, но ненадхвърляща трикратния размер на дължимите стандартни месечни такси, не може да бъде определена, като неравноправна. Самият факт на съразмеряване на дължимата неустойка с размера на стандартния месечен абонамент по договора не следва да се оценява като създаване на задължение за престация от страна на потребителя без наличие на насрещна такава, което да го постави в неравноправно положение. Така определен, размерът на неустойката кореспондира на нейния характер на отнапред определено обезщетение за вреди, които не трябва да се доказват и не може да се разглежда като израз на несъответствие с присъщите ѝ функции. Същият извод важи и по отношение на предвидената неустойка в случай на предоставено към абонаментния план устройство за ползване на услуги, чийто размер се формира от разликата между стандартната цена на устройството (в брой, без абонамент) съгласно действаща към момента на сключване на договора ценова листа, и заплатената от потребителя цена в брой или обща лизингова цена. Тази неустойка отговаря на изискването за

добросъвестност и не води до значително неравновесие между правата и задълженията на търговеца и потребителя, поради което не е неравноправна по смисъла на чл. 143, ал. 2, т. 5 ЗЗП, за което съдът извършва служебна проверка, независимо от направите по делото възражения в тази насока.

Неоснователни са възраженията на ответната страна и срещу задължението за заплащане на незаплатени лизингови вноски. Част от тях са били с настъпил падеж към датата на прекратяване на облигационните отношения между страните, а останалите са изисквани предсрочно. С връчването на препис от исковата молба в настоящото производство би могло да се приеме, че ответницата е уведомена за изявлението на кредитора за настъпилата предсрочна изискуемост, ако по една или друга причина се приеме, че това не е било съобщено лично и надлежно на ответницата. Също така в случая към датата на депозиране на заявлението по чл. 410 ГПК е бил изтекъл срокът на договорите за лизинг и задължението за заплащане на цялата лизингова цена (всички вноски) е настъпило и без да е налице предсрочна изискуемост на вземането по договора.

За пълнота на изложеното следва да се отбележи, че липсват особени правила за прекратяване на договори за мобилни услуги и приложение намират общите правила за възникване и прекратяване на облигационни отношения. Също така към последните в случая не намират приложение особените правила на ЗПК, в който смисъл процесуалният представител на ответницата е направил възражение и конкретно за неспазен размер на шрифта на процесните договори.

По изложените съображения предявените установителни иски следва да бъдат уважени като основателни и доказани, като бъде съобразена единствено установената от вещото лице грешка във втората от процесните фактури с 2,70лв., отнасяща се за задълженията възникнали преди прекратяване на договорите.

При този изхода на спора в тежест на ответницата следва да се възложат направените от ищцовото дружество разноски за настоящото производство в размер на 425лв. държавна такса, 250лв. депозит за особен представител на ответника, 280 лв. за вещо лице или общо 955лв., както и за заповедното производство по ч.гр.д.№***/2022г. в размер на 385лв.

Така мотивиран, районният съд

ДЕШИ.

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО, че **Т. З. Д. ЕГН******* с постоянен адрес гр. Русе, ул. „Кръстец“ №15, дължи на **„Йеттел България“ ЕАД** (с предходно наименование „Теленор България“ ЕАД) с ЕИК130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост“ 4, Бизнес парк София, сграда №6 сумите: **90,83лв.** неустойка при предсрочно прекратяване на договор, **135,56лв.**, разлика между стандартната цена на мобилно устройство, **121,41лв.**, задължения за вноски по договор за лизинг, **97,29лв.**, неустойка при предсрочно прекратяване на договор, **76,72лв.**, разлика между стандартната цена на мобилно устройство, **38,87лв.**, задължение за вноски по договор за лизинг, **52,47лв.**, неустойка при предсрочно прекратяване на договор, **170,01лв.**, разлика между стандартната цена на мобилно устройство, **287,08лв.**, неплатени задължения за минал период, **ведно със законната лихва** за период от 31.03.2022 г. до изплащане на вземането, за които суми е издадена Заповед №***/31.03.2022г. за изпълнение на парично задължение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС-Русе.

ОТХВЪРЛЯ предявения установителен иск в частта за неплатени задължения за минал период над сумата от 287,08лв. до пълния предявен размер от 289,78лв. като неоснователен.

ОСЪЖДА Т. З. Д. ЕГН***** с постоянен адрес гр. Русе, ул. „Кръстец“ №15 да заплати на **„Йеттел България“ ЕАД** с ЕИК130460283, със седалище и адрес на управление гр. София, ж.к. „Младост“ 4, Бизнес парк София, сграда №6 сумата от **955лв.** разноски за настоящото производство и сумата от **385лв.** разноски за заповедното производство по ч.гр.д.№***/2022г. по описа на РС – Русе.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____